

DDV pri elektronskih storitvah v mednarodnem prometu

V izogib nejasnostim in dvojni obdavčitvi pri **mednarodnih transakcijah** je bila sprejeta **Izvedbena uredba sveta (EU) št. 282/2011¹** o skupnem sistemu DDV in se neposredno uporablja pri vseh državah članicah EU. Ta uredba določa kaj so elektronske storitve in pravila kraja obdavčitve.

Kaj je elektronska storitev?

Iz Priloge I a ZDDV-1 v skladu z Izvedbeno uredbo, so elektronske opravljene storitve: storitve, ki se opravljajo s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja in katerih lastnosti omogočajo, da se v veliki meri opravljajo avtomatizirano ter z minimalnim človeškim posredovanjem in v odsotnosti informacijske tehnologije ne bi mogle obstajati. (npr. : *spletna ponudba, spletno gostovanje, vzdrževanje programov in opreme na daljavo, dobava programske opreme in njeno posodabljanje, dobava slik, besedil in informacij, baz podatkov, dobava glasbe, filmov in iger, vključno z igrami na srečo in loterijo, kot tudi predvajanj in prireditvev s področij politike, kulture, umetnosti, športa, znanosti in zabave, opravljanje poučevanja na daljavo*)

Pravila za določitev kraja obdavčitve

ZDDV 1 vsebuje 9 pravil o kraju obdavčitve pri storitvah, splošno in 8 posebnih pravil. V kolikor storitev ne sodi v katero od spodaj naštetih, se uporabi splošna pravila za določanje kraja obdavčitve.

8 posebnih pravil o kraju obdavčitve pri storitvah:

1. posredniške storitve,
2. storitve, povezane z nepremičninami,
3. prevoz,
4. kulturne, izobraževalne in podobne storitve, pomožne prevozne storitve, cenitev in delo na premičninah,
5. restavracijske storitve in storitve cateringa
6. najem prevoznih sredstev,
7. telekomunikacijske storitve, storitve RTV oddajanja in **elektronske storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci,**
8. "druge" storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci.

Splošno pravilo

Splošno pravilo določa, da se DDV plača **v tisti državi** v kateri se šteje, da je neka **storitev ali dobava blaga opravljena**. Kraj opravljanja elektronskih storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, je kraj, kjer ima ta davčni zavezanec **sedež svoje dejavnosti**. Če takega sedeža ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima stalno oz. običajno prebivališče (25/1 ZDDV Gre za mehanizem **obrnjene davčne obveznosti (reverse charge)**).

Primer: Slovensko podjetje, ki je davčni zavezanec opravi storitev najem oblaka nemškemu podjetju s sedežem v Nemčiji. Kraj obdavčitve je Nemčija in nemško podjetje opravi samoobdavčitev – obračunajo nemški DDV.

Torej ob izpolnjenih pogojih, da gre za elektronsko storitev (najem oblaka je elektronska storitev), da se storitev ne uvršča v posebne storitve (prejemnik **je davčni zavezanec**), velja obrnjena davčna obveznost in se davek plača tam, kjer ima sedež prejemnik storitve.

Slovensko podjetje izda račun brez davka s klavzulo : "DDV ni obračunan, ker gre za obrnjeno davčno obveznost po splošnem pravilu po 25/1 ZDDV 1 ali 44. čl. direktive o DDV,". Zadostuje pa tudi zapis » Obrnjena davčna obveznost/ reverse charge «

¹ z dne 15.3.2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES

Če bi bilo slovensko podjetje, ki je davčni zavezanec prejemnik iste storitve podjetja iz EU ali tretje države, mora DDV obračunati slovensko podjetje. Če ima pravilo odbitka, si ta DDV tudi odbije.

Mali davčni zavezanci

Mali davčni zavezanec (tisti z manj kot 50.000 eur obdavčljivega prometa v 12 mesecih), ki **prejema** elektronske storitve s strani davčnega zavezanca iz EU ali tretje države ali **opravlja** elektronske storitve davčnim zavezancem iz EU, **mora vstopiti v sistem DDV-ja**. To konkretno pomeni, da mora pridobiti ID za DDV in postane t.i. atipični davčni zavezanec. Vlogo lahko odda tudi na točki SPOT.

Glede ostalega velja splošno pravilo.

Posebno pravilo za elektronske storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci (npr. fizičnim osebam, humanitarnim organizacijam)

Kraj opravljanja elektronskih storitev osebi, ki ni davčni zavezanec, je kraj, v katerem ima ta oseba **sedež, stalno ali običajno prebivališče** (30.c/1 ZDDV 1).

Primer: Slovensko podjetje proda najem oblaka fizični osebi v Avstriji. Ker prejemnik ni davčni zavezanec, je kraj obdavčitve tam, kjer ima kupec prebivališče. Slovensko podjetje mora pridobiti avstrijsko DDV številko in od storitve zaračunati avstrijski DDV.

Slovensko podjetje mora torej v vsaki državi, kjer imajo kupci elektronskih storitev, ki niso davčni zavezanci prebivališče, preveriti, ali je potrebna registracija za namene DDV. Če je teh kupcev veliko iz različnih držav, bi to pomenilo veliko administrativnega dela, je bila lansko leto sprejeta novost, ki to poenostavlja. Veljajo namreč naslednja pravila:

1. Storitve do 10.000 eur

Če slovensko podjetje opravi teh storitev v koledarskem letu **do 10.000 eur in tega zneska ni preseгла niti v predhodnem koledarskem letu**, osebi, ki **ni davčni zavezanec** in ima sedež, stalno ali običajno prebivališče v kateri koli **drugi državi članici**, potem velja da je kraj opravljene storitve **kraj, kjer ima izvajalec storitve sedež/prebivališče** (če ima sedež oz. prebivališče samo v eni državi članici) .

V tem primeru kupcem obračunamo slovenski DDV, FURS-u oddamo poročilo o skupni vrednosti opravljenih storitev (obrazec DDV TBE) v predhodnem koledarskem letu po posamezni državi in izjavo o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka, do konca januarja tekočega leta.

2. Posebna ureditev »Vse na enem mestu - mini VEM«

a) Davčni zavezanci iz tretjih držav

Posebna ureditev se uporablja za opravljanje elektronskih storitev davčnih zavezancev, ki nimajo niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj EU. Ko ta podjetja opravijo elektronsko storitev fizičnim osebam s sedežem oz. stalnim prebivališčem v katerikoli državi članici EU, se uporablja ureditev **„vse na enem mestu“ mini VEM**. Davčni zavezanec si za identifikacijo izbere le **eno državo** članico EU. Ta država mu dodeli individualno identifikacijsko številko za DDV, z oznako EU, ki jo uporablja za vse elektronske storitve v celotni EU. Podjetje oddaja poseben trimesečni obračun in plača DDV v eni državi, ta pa potem skupni znesek DDV porazdeli med države članice.

b) Mini VEM za slovenska podjetja.

Davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji (ali stalno poslovno enoto v RS) in opravlja elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež ali stalno prebivališče ali običajno prebivajo v državi članici potrošnje, ki ni Slovenija, se lahko registrira za posebno ureditev mini VEM. V tem primeru se ne registrirajo za DDV v vsaki državi, kjer opravijo storitev fizičnim osebam, pač uporablja slovensko identifikacijsko številko za DDV, ki mu je že bila dodeljena. Izdelati pa mora poseben obračun DDV za koledarsko trimesečje, ga predložiti FURS-u in plačati celoten DDV. Slovenija skupni znesek DDV porazdeli med države članice potrošnje.

Pripravila Danijela Vukojević, Razvojni center Kočevje Ribnica
SPOT Svetovanje JV Slovenija